

12

Kohti valkoista
ulappaa!

- 3** Pääkirjoitus
10 PUHEENAIHE
Omaan kotiin kohtuuhinnalla
12 Made in Lokka
18 LUKIJAMATKA
Tuhansien kilometrien
kiertomatka
22 TERVEYS
Unelma voi muuttaa elämän
Milloin psyykenlääkettä?
Huomisen hoitoa jo tänään
30 ASUMINEN
Kylä keskellä kaupunkia
Takkatulen lämpöön

- 42** Mies ja hänen äänitehtaansa
46 PUUTARHA
Uusi kausi, uudet suunnitelmat
Kiitollinen klusia
Käpylän kallioinen
54 Äitien ilta
60 Soivat metsän urut
64 RUOKA
Rokan aika
76 KÄSITYÖT
Kevättä kotiin ja ylle
84 2010-luvun nahkatyön taiturit

30

Köyden-
punojan-
talossa asuu
lapsiperhe.

JOKA KUUKAUSI

Omaan kotiin.

- 6** Asiasta toiseen
9 Pikkupojan elämää
20 Kirjan kannet auki
29 Elämäntilanteita
41 Terveisin
59 Hetki
74 Iloksi
82 Pieniä tarinoita
88 Ristikko
89 Papin päiväkirja

Elokuviin tarvitaan
monenmoisia ääniä.

Kannen kuva Jaakko Kilpiäinen.
Seuraava Kodin Pellervo ilmestyy 20.3.,
Maatilan Pellervo ilmestyy 7.3.

54

Tämä ilta on
äitien oma.

Kalliolla,
kukkulalla
kukkii.

Kodin
PELLERVO

Vastaava päätoimittaja
Teemu Pakarinen
Puh. 050 544 6457

Toimituspäällikkö
Johanna Westersund
Puh. 040 590 4590

Ulkoasu
Minna Aho AD
Puh. 040 156 9162
Kaija Rinkinen
Puh. (09) 4767 5561

**Tilaukset ja
osoitteen muutokset**
Puh. 020 413 2636
tilaukset@pellervo.fi

Kestotilaus
Kodin Pellervo 81,90 €

Tilaajien e-arkisto
pellervo-e-lehdet.fi

Ilmoitusten myynti
Agrimedia Oy
Tanja Forsman
Puh. 040 539 3089

Pellervo
Merja Sainio
myyntipäällikkö
Puh. (09) 4767 5573

Toimitus
PL 77 (Simonkatu 6)
00101 Helsinki
(09) 476 7501 (vaihde)
sähköpostiosoite
kodinpellervo@pellervo.fi

Henkilökohtaiset sähköpostit
etunimi.sukunimi@pellervo.fi

Julkaisija
Pellervo-Media Oy
www.kodinpellervo.fi

Pellervo on Aikakauslehtien
Liiton jäsenlehti

ISSN 1456 7210

Pellervo vastaa vain tilattujen
kirjoitusten ja kuvien
säilyttämisestä
ja palauttamisesta.

Painopaikka
punamusta

Tämän lehden tilaajarekisteriä
voidaan käyttää
suoramarkkinointitarkoituksiin.

johanna.westersund
johanna.westersund@pellervo.fi

Kadonneen kintaan metsästäjät

Mitä sait mukaasi, kun kotoasi läksit? Kuinka pitkään se kulki matkassasi? Ehkä se on tallessa yhä?

Muuan mies kertoi patjasta. Hän lähti opiskelemaan keskisuomalaiselta pientilalta Tampereelle asti. Linjuripysäkille oli pari kilometriä. Nuorukainen oli ajatellut, että joku varmaan lähtee häntä ison tien varteen viemään, mutta kun lähdön hetki koitti, väki oli kavunnut korkeuksiin naputtamaan uutta kattoa. Ei auttanut muu kuin köyttää patja selkään repun päälle ja pistellä tennaria toisen eteen. Dramaattisen tunteellisia jäähyväisiä ei heillä harrastettu, missäpä niitä. Isä huiskautti kättään harjalta lähtiäisiksi.

Eräällä ystävälläni on kaksi kaunista tuolia. Hänen isoäitinsä kuljetti ne Sortavalasta lehmän selässä, kun lähtö tuli. Kovia kokeneet istuimet ovat hyvässä kunnossa. Ne kantavat istujien lisäksi suvun tarinoita.

KARJALAN TUTKIMUSLAITOKSESSA Itä-Suomen yliopistossa on meneillään kiinnostava tutkimushanke. Sen nimi on *Kadonnut kinnas ja muita kertomuksia*. Hankkeessa tutkitaan rajan ylittämisen kokemuksia. Rajan yli meneminen voi liittyä juuri tuollaisiin lehmän selässä tuotuihin, mutta yhtä lailla patjapoika ylitti rajan opin tielle lähtiessään.

Rajat voivat olla myös ihmisten tai sosiaaliryhmien välillä. Tai ihmisen sisällä. Joistakin rajoista on opeteltava pitämään kiinni, ettei liukene ympärillä olevaan.

ITÄ-SUOMESSA ON OLTU paljon liikekannalla. Kuljettu metsiä, jokia ja mantoja. Juostu riistan perässä. Kuljetettu tervaa Ouluun ja voita Pietariin. Tai tultu piikomaan pääkaupunkiin. Itsekin itäsuomalaisena minulla on liikkuva identiteetti. Se on ihan erilaista ihmisenä olemista kuin suvuilla, joiden jäsenet ovat asuneet ja tehneet töitä samalla tilalla vuosisatojen ajan.

Ja onhan sitä, kotoa saatua, mukana kuljetettavaa. On kattilaa, piparkakkumuottia, reseptivihkosta. Potkukelkka ja LP-levyjä. Suhde esineisiin on ladatumpi kuin uudempiin hankintoihin, mutta silti käytännöllinen: sieluni ei ole niiden sisällä. Voin siis luopua rikkinäisestä levystä tai kattilasta, jonka kansi on ikuisesti kateissa.

Tärkeimmät eväät elävät minussa. Saan nököttää nenä kiinni kirjassa kaikessa rauhassa, sillä se oli meillä talon tapa. Joka iikalla oli opus työn alla kaiken aikaa. Äitinikin istui sohvan nurkassa ja antoi tarinan juosta, joten aina kun avaan uusimman lainastolöytöni, olen kotona.

Kadonnut kinnas ja muita kertomuksia -hankkeessa kerätään tarinoita rajojen ylittämisestä.

Haluatko kertoa? Lisää tietoa uef.fi/kadonnut-kinnas.

s. 58

”Se järjestää, joka jaksaa.
Kaikki antavat ja kaikki saavat.”

